

hvis der er andre lande, der har endnu bedre regler end Tyskland, skal vi tilstræbe dem.

Ministerens svar var, at det ville tage hundrede år og en krig, men at man godt ville prøve at kigge på det. Det synes jeg vi skal gøre, for når tyskerne har det, må det være, fordi de har argumenteret for, at der er behov for det.

Derfor synes jeg bare, og nu har ministeren jo været minister i nogle år, at det, når man hele tiden har sagt, at vi ikke kan komme længere på grund af EU, og det så viser sig, at det kan man – i den her sag ligger der jo en lang række afslørende materialer, hvor man selv kan dokumentere, at der var 160 efter tyske forhold, 126 efter danske – da bare simpelt hen er et spørgsmål om at komme i gang med at forbedre dyrevelfærden på det her område.

Derfor vil jeg godt spørge, om ministeren hurtigt vil sætte det her arbejde med at udarbejde det resposum i gang, så vi kan se, hvor langt de andre lande er kommet.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen, at det gør jeg da gerne. Jeg spørger gerne i de andre EU-hovedstæder om, hvordan reglerne er.

Det, jeg sagde til hr. Bjarne Laustsen i det åbne samråd, og som jeg gerne vil gentage, er, at der, hvor jeg synes, vi skal prøve at koncentrere kræfterne, er i forhold til de lande, hvor man sætter dyrevelfærd højt. Det er ikke for at sige noget decideret grimt om de sydeuropæiske lande, men det er nok ikke der, vi skal finde den store inspiration til nye regler.

Men vi spørger gerne i andre lande til, hvordan regelsættet er, og – vi kan jo ikke tvinge dem til at svare inden for en uge – vi vil da gerne arbejde for, at de svarer. Det sagde jeg også til hr. Bjarne Laustsen.

Jeg synes bare, at dyrene ikke kan vente på, at ministerierne fra forskellige lande svarer. Vi må forsøge at arbejde os videre frem og forbedre reglerne løbende, og det har vi gjort. Også når det gælder arealkravene, er vi i gang med at skærpe reglerne, men vi bliver nødt til at overholde de regler, der bl.a. er i forhold til EU om, at Kommissionen skal høres. Og det er altså det, der, om man så må sige, har været med til at forsinke en bekendtgørelse, som ellers var klar til at træde i kraft.

Men det vil den forhåbentlig gøre inden for kort tid, og jeg stopper jo ikke ved det. Der er en ny transportforordning, som giver os nye muligheder, og den har jeg tænkt mig at udnytte. Det

betyder bl.a., at vi i forbindelse med noget af det, der optager rigtig mange danskere, nemlig udsættersørerne, vil lave en maks. 8 timers-transportsgrænse den. 1. januar 2007.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg vil lige henstille, at man så vidt muligt overholder tiderne, for ellers når vi ikke alle igennem, så hvis man kan korte spørgsmålene og også svarene lidt ned, vil det være til gavn for de sidste, der står på min seddel her i dag. Det er bare en høflig henstilling.

Bjarne Laustsen (S):

Spørgeren synes, det er væsentligt, at de 2 millioner grise, vi sender ud af landet, også skal have ordentlige forhold. Derfor synes jeg, det er en væsentlig drøftelse, vi har her. Og derfor vil vi gerne holde fokus på, at alt det, vi kan gøre fra dansk side, vil blive gjort i den her sag.

Jeg er meget spændt på at se den bekendtgørelse og alt det der, om den som minimum lever op til de tyske bestemmelser. Jeg siger ikke, at ministeren skal gå til Grækenland eller Portugal, men her var der altså et eksempel, hvor man bare skulle lige syd for den dansk-tyske grænse for at få et eksempel på, hvor det var bedre.

Jeg vil så gerne tage fat i en anden ting. Det er, at der i forhold til de papirer, der kom ud af den her ulykkelige sag, har været spørgsmål om, hvor meget kontrol man kunne foretage, om man kunne foretage en 100-procents-kontrol af alle de dyretransporter, der blev foretaget.

Der har vi jo fået et stykke papir fra Svend Johansen, dyrlægen, der tilså dyrene inden afgang, og der siger man så, at man i den her region vil hæve kontrollen fra 2 til 100 pct. Så vil jeg gerne spørge efter, om det også er brugerfinansieret.

Kl. 12.20

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige to ting til hr. Bjarne Laustsen, og det er jo en gentagelse af vores åbne samråd fra forleden.

For så vidt angår stikprøvekontrol, er det ikke min vurdering, at man kan foretage en 100-procents-stikprøvekontrol. Det at foretage en stikprøvekontrol betyder, at man tager en stikprøve, og en 100-procents-kontrol er altså ikke en stikprøvekontrol. Men vi har tilkendegivet, at man efter en juridisk opfattelse med lidt hiv og sving godt vil kunne argumentere over for Kommissi-

onen for, at 25 pct. fortsat er en stikprøvekontrol. Så det er, hvad vi mener er muligt.

Det er så ikke muligt at gøre det via brugerbetaling, det ville jo fuldstændig vilkårligt ramme dem, man så foretager en stikprøve af. Men det er selvfølgelig muligt at finansiere det via f.eks. finanslovsforhandlingerne, hvor de partier, der er interesserede i, at der bliver øget kontrol på det her område, så også er med til at finde pengene, ved at de møder mere talstærkt op.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tror, at der er behov for, at ministrene taler sammen i regeringen, og der tænker jeg på to konservative ministre. Forbrugerministeren var ude at sige, at vi i oppositionen ikke har forstået noget af det, fordi der var brugerbetaling på det her område. Nu siger justitsministeren, at det ikke er muligt at indføre egenbetaling.

Jeg synes, at de, der tjener på at sende 2 millioner grise ud af landet, også må betale regningen for, at der er en effektiv dyrlægekontrol, og at dyrene er i en stand og har nogle forhold undervejs, så de kan klare transporten frem til bestemmelsesstedet, når nu det er muligt at gøre det.

I det samme papir her står der jo, at man fra den 23. maj 2005 vil hæve kontrollen fra 2 til 100 pct. Det er det, som forbrugerministeren, hr. Lars Barfoed, oplyste Fødevarerudvalget om i sidste uge. Der må da være en misforståelse i regeringen, hvis man siger, at man ikke kan hæve det til 100 pct. og ikke kan indføre brugerbetaling, når nu ministeren siger, at det rent faktisk foregår.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg holder meget af Folketingets spørgetime her om tirsdagen, men indimellem er man jo begrænset af, at der kun er 1 minut til rådighed, og det ved hr. Bjarne Laustsen også udmærket godt.

Når vi taler om kontrol af dyr, er der ikke tale om kontrol én gang. Der er dels tale om en kontrol, der skal finde sted, før dyrene overhovedet bliver læsset om bord på vognen, altså ude ved gården. Det er den ene kontrol. Der er det rigtigt, at der er brugerbetaling med i. Den kontrol, jeg troede vi var enige om at vi talte om, er den anden kontrol, der foregår på rampen, f.eks. når der bliver omlæsset ved samlestederne. Og der er der tale om en stikprøvekontrol.

Så vi taler altså om flere forskellige kontroller. Man bliver kontrolleret mange gange undervejs.

Den sidste kontrol er så en stikprøvekontrol, og forbrugerministeren og jeg er fuldstændig enige om, at der er sådan nogle øvre rammer for, hvor høj en procentsats man kan komme op på, når det gælder stikprøvekontrollen. Men vores vurdering er, at man vil kunne komme op på 25 pct.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 76

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Som alle ved, har vi jo kun 1 time til rådighed her i spørgetimen, og man kan faktisk efter reglerne stille fire spørgsmål, men jeg sætter nu de spørgsmål ned til tre spørgsmål pr. spørger, så tror jeg, at vi når igennem dem alle sammen.

Den næste spørger er hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

Justitsministeren fik jo overdraget afgørelsen om Bilkavarehuset i Horsens for ikke så lang tid siden. I den forbindelse vil jeg spørge justitsministeren, om hun kan bekræfte, at det lige så godt kunne have været en anden minister, der havde foretaget afvejningen, altså forsvarsministeren eller kirkeministeren, for der er måske en vis misforståelse af, at det nok er mere juridisk holdbart, når det er justitsministeren. Jeg vil gerne have ministeren til at bekræfte, at det kunne lige så godt have været kirkeministeren eller forsvarsministeren.

Og så vil jeg gerne have ministeren til at bekræfte, at den afgørelse, hun tog, sådan set overrulede, at værdispild var det eneste afgørende, for den overrulede tre retsprincipper: retshåndhævelsessynspunkter, praksis og princippet om fysisk lovliggørelse.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Søren Gade, at det er korrekt, at hvilken minister en sag ender hos er en vurdering, man foretager af, hvor den kan ligge hensigtsmæssigt. Det kan såmænd være både den ene og den anden minister.

Jeg må så sige, at jeg som justitsminister i flere tilfælde har været den, der har fået overdraget sagerne, og det skyldes nok, at der i hvert fald i mange typer sager har været tale også om juridiske vurderinger, som har været inde over. Og der har man så ment, det var naturligt, at sagen endte i Justitsministeriet.

Til det helt principielle vil jeg sige til hr. Søren Gade, at den kunne sådan set være endt mange forskellige steder. Nu endte den så hos mig.

Med hensyn til selve beslutningen bygger den jo på den indstilling, der kom fra Miljøministeriets embedsmænd. Man havde været inde at foretage en vurdering af alle elementerne, og samlet set fandt man altså frem til, at der ikke skulle gøres indsigelser mod den retslige lovliggørelse.

Jeg vil sige til hr. Steen Gade, at det selvfølgelig både har været elementer, der trak i den ene og den anden retning. Det, der har været afgørende for den indstilling, der kom fra Miljøministeriets embedsmænd, har været, at Bilka i Horsens allerede var opført, at Dansk Supermarked havde handlet i god tro med alle tilladelser på plads, og at der ville være tale om et eksorbitant værdispild, såfremt man havde arbejdet videre med krav om en fysisk lovliggørelse.

Som den minister, der fik overdraget sagen, syntes jeg, at det eneste rigtige for mig naturligvis var at følge den indstilling, der lå fra embedsmændene i den pågældende sag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

Ja, jeg klarer det der med Søren, det er jo også et pænt navn.

Jeg er glad for, at justitsministeren sådan set bekræfter, at det lige så godt kunne have været en anden minister, og at den afgørelse, der er foretaget, er en afvejning og ikke specielt en juridisk afgørelse.

Det fører mig så til det spørgsmål om, hvordan ministeren har det med som justitsminister at kigge på sådan en afgørelse, som handler om, at hvis man har brugt mange penge og har bygget det, så får man, selv om det er ulovligt, tilgivelse. Det er jo det, ministeren siger, og det er det, der står sort på hvidt i indstillingen her: at fordi Bilka var så dyr, kostede så mange penge, så får de lov til at slippe, mens man, hvis det havde været et mindre, ulovligt byggeri, så havde været tvunget til at ændre på det.

Hvordan har justitsministeren det med det, altså sådan retsopfattelsen?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at den indstilling, jeg har fået fra Miljøministeriets embedsmænd, har været så

vel juridisk som sagligt begrundet, for nu at få det fuldstændig på plads.

Jeg må sige til hr. Steen Gade, at et eller andet sted har min retsfølelse det lidt dårligt, når jeg hører hr. Steen Gade argumentere for, at man ikke skal behandles ordentligt, hvis man er stor, at det kun er, hvis man er lille, at man skal behandles ordentligt.

Den indstilling, der er kommet, bygger på, at det her er et byggeri, der er opført, og at det er opført i fuldstændig god tro. Det synes jeg er nogle argumenter, uanset om det er stort eller lille, der bør veje meget, meget tungt, når man træffer en beslutning. Det sidste er så, at der har været tale om eksorbitant værdispild, og hvad den nedre grænse er for det, er jeg simpelt hen ikke i stand til at svare på i dag.

Jeg mener, at den indstilling, der kom fra embedsmændene, som var en både juridisk og saglig vurdering, hvilede på et meget belyst grundlag, og den har jeg det godt med.

Steen Gade (SF):

Jeg er enig i, at det er meget belyst. Der står f.eks. i indstillingen, at både ministeriets praksis, udgangspunktet om fysisk lovliggørelse og retshåndhævelsessynspunkter taler for, at ministeren udnytter sine beføjelser efter planlovens § 29, altså gør det modsatte af det, som justitsministeren gjorde i den konkrete sag. Det er da tre vigtige juridiske argumenter.

Og så kommer argumentet for, at det blev tilfaldt. Det argument handler alene om værdispild og om, at de handlede i god tro. Det er da det, som ministeren ikke kan lide, at jeg siger. Hvis man har brugt rigtig mange penge og er stor nok, får man tilgivelse, mens hvis det havde været en lille mand, der havde bygget til på sin landejendom – for den sags skyld en lidt større – havde han fået besked om at rive det ned. Det er sandheden om den her sag. Hvordan har justitsministeren det med det?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Steen Gade, at det er fuldstændig korrekt, at Miljøministeriets embedsmænd har vejet, om man så må sige, de to forskellige måder at anskue denne her sag på op imod hinanden. Tilbage står altså bare, og det kan jeg forstå at hr. Steen Gade er meget utilfreds med, at Miljøministeriets embedsmænd vælger at sige:

De argumenter, der må veje tungest både sagligt og juridisk, er argumenterne om punkt 1: Byggeriet er opført, punkt 2: Man har handlet i

god tro med alle tilladelser i orden på daværende tidspunkt, punkt 3: Der vil være tale om eksorbitant værdispild.

Kl. 12.30

Det mener jeg er nogle saglige og gode begrundelser, ligesom de begrundelser, som hr. Steen Gade opremsede, naturligvis også er saglige og gode. Men nogle gange, når man skal træffe beslutninger, specielt vanskelige beslutninger som dem her, må man jo lægge tingene op på en vægt og afgøre, hvad vejer tungest juridisk. Og der har indstillingen været klar fra Miljøministeriets embedsmænd.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 77

Jens Peter Verner sen (S):

I den afsluttende replik til hr. Bjarne Laustsen blev der talt om den skærpede kontrol, og hvad der nu skulle ske. Jeg vil godt spørge, når der står her helt præcis:

Regionen har med virkning fra den 23. maj 2005 hævet antallet af skærpede kontroller af eksport af klovbærende dyr fra 2 pct. til 100 pct.

Hvad er det så for en kontrol, man mener der? Ministeren var jo rundt i flere forskellige kontroller. Og kan det lade sig gøre helt præcis, hvad der står på disse halvanden linje? Det er egentlig noget, der kan gives et ganske kort svar på.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Som jeg har forstået det papir, drejer det sig netop om den stikprøvekontrol, der foregår ved rampen. Og jeg mener ikke, at den tilkendegivelse, som står i det brev, er EU-medholdig, fordi der alene er tale om en stikprøvekontrol. Og det vil altså sige, at man ikke kan hæve kontrollen fra 2 til 100 pct., man kan hæve den fra 2 til 25 pct. Det er det enkle og klare svar på det.

Jeg har aftalt med forbrugerministeren, at vi naturligvis skal drøfte det brev, fordi der tydeligvis er uklarhed om, hvor langt man kan gå inden for gældende regler og stadig væk overholde EU-lovgivningen. Men jeg vil sige, at regeringen bestemte sig parat til at forhandle med Folketingets partier, hvis man ønsker at hæve kontrollen mærkbart på det her område.

Jens Peter Verner sen (S):

Det var nu et andet spørgsmål, for det er jo en meget, meget alvorlig sag, når man kontrollerer 220 transportere, og der findes fejl i 57 af dem, graverende fejl. Hvad vil ministeren gøre for at virkelig stramme op på det her område?

Man skal jo huske på, at der finder mange tusind transportere sted hvert år med dyr ud af landet. Der er jo tale om ca. 2 millioner klovbærende dyr, der bliver transporteret ud, fordi man nu bedre kan skaffe sig en fortjeneste.

Det er jo altså ikke nok, vi taler om det her i Folketinget, det er helt afgørende, at der også sker en konkret handling her. Det her må for enhver forekomme fuldstændig vanvittigt.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Jens Peter Verner sen, at jeg synes, det væsentligste har været, at denne regering har gennemført langt, langt, langt flere kontroller, end det tidligere har været tilfældet.

Jeg mener, at det her er et område, man må prioritere. Det bliver det i dag. Og jeg mener også, det er et område, der yderligere skal styrkes. Et af de områder, hvor jeg tror, at der stadig væk er plads til forbedringer, er det samarbejde, der finder sted mellem politi på den ene side og fødevareregionerne på den anden side, og det samarbejde ønsker jeg gerne bliver bedre. For sandheden er jo den, at ud af de over 200 transportere, der er undersøgt, og hvor man har fundet fejl i godt 25 pct. af dem, er det altså i halvdelen af de tilfælde manglende overholdelse sådanne af administrative papirer, der er et problem. Og det må jo være noget, der er til at løse.

Den anden del af det, som handler om, at der simpelt hen er nogen, der bare – i gåseøjne – putter for mange grise ind i biler, er da et område, som vi må se på med meget, meget stor alvor. Og der mener jeg, at en tættere dialog kan være en af de måder, hvorpå man også synliggør den skærpede kontrol.

Jens Peter Verner sen (S):

Jeg vil godt sige, at nu er levende dyr for mig ikke varer, selv om de defineres som sådan i visse cirkulærer. Det er altså levende dyr.

Jeg vil godt spørge ministeren, om ikke det rigtige ville være, når en vognmand to gange netop gør det at transportere for mange dyr på en lastbil, så at fratage den vognmand retten til at transportere dyr. Det er åbenbart det eneste, der virker, med det antal fejl, som vi ser. Vil ministeren gå i den retning i stedet for det, som jo

er ganske uforpligtende, lidt dialog osv., som blev nævnt? Jeg tror faktisk, det er det her, der skal til.

Så vil jeg også godt spørge ministeren, om man vil sikre, at alle bliver anmeldt i den sag med de mange grise, der døde undervejs. Transportøren og chaufføren er åbenbart anmeldt, men bliver den besætningsansvarlige i den sag også anmeldt til politiet.

Kl. 12.35

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Jens Peter Vernersen, at der jo allerede i dag er virkelig gode regler for, at man kan få en såkaldt rettighedsfrakendelse. Det er jo ikke noget, Folketinget dømmer i, det er noget, domstolene dømmer, når den pågældende ikke er egnet til at fortsætte sin virksomhed. Jeg har det godt med, at den mulighed er der, og den mulighed bliver brugt. Jeg har ikke her på stående fod statistik på, hvor ofte det bliver benyttet, men jeg har tilkendegivet over for Folketingets Fødevarerudvalg, at det er noget, jeg vil forsøge at få fremskaffet, så man får et overblik over, hvor ofte man bruger det her med rettighedsfrakendelse som et middel til at gå efter de meget, meget brodne kar.

Det andet, som hr. Jens Peter Vernersen spørger om, er, om jeg vil udnytte mine beføjelser som øverste anklagemyndighed, og til det vil jeg sige, at det er man jo af meget gode grund tilbageholdende med som minister. Jeg vil ikke gå ind som minister og blande mig i en konkret sag. Der har jeg fuldt ud tillid til, at Fødevarerdirektoratet og politiet selv er i stand til at vurdere, hvem der skal anmeldes, og hvor mange der skal anmeldes.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 78

Kristen Touborg (SF):

I tv i søndags kommenterede forsvarsministeren en grundstødning i de danske farvande. Ministeren sagde – og det er ikke et citat, det er sådan et udpluk af det, ministeren sagde – at det jo var et internationalt anliggende, og at man ville lægge maksimalt pres på for, at vi får styr på, at der skal være lodspligt. Det synspunkt har jeg utrolig stor sympati for, men alle ansvarlige ministre i de sidste mange år har jo sagt det samme, uden at det har hjulpet en pind.

Derfor har jeg et forslag, jeg gerne vil stille og høre ministerens kommentarer til. Hvis man nu gør det gratis at få lods om bord, tror ministeren så ikke, at det ville kunne løse problemet?

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg vil sige til hr. Kristen Touborg, at det er et meget vigtigt emne, der bliver taget op her. Det er således, at der sejler 60.000 fartøjer ned igennem de danske stræder om året. Et af problemerne er, at IMO ikke kan tvinge skibene til at tage lods om bord. Man kan anbefale det, og over 90 pct. af de skibe, som sejler igennem de danske farvande, som har fået en IMO-anbefaling, tager lods om bord. Vi gør alt, hvad vi kan, for også at få de sidste procent med.

Der er ingen tvivl om, at hvis hr. Kristen Touborgs forslag om lods væsenet vandt magt, og man gjorde det gratis, ja, så var der jo ikke noget incitament, kan man sige, til ikke at tage lods om bord. Jeg må så også sige, at det ville blive enormt meget dyrt. Men vi har fremlagt en 18-punkts-handlingsplan, hvor vi bl.a. gør det billigere at tage lods om bord. Samtidig har regeringen henvendt sig til EU allerede sidste år, hvor vi vil arbejde for, at der bliver indført sanktioner mod de skibe og de skibsredere, som ikke følger IMO's anbefalinger om at bruge lods.

Kristen Touborg (SF):

Tak for svaret. Jeg er glad for, at det er ministerens opfattelse, at det er et meget vigtigt emne, som vi skal have fundet en løsning på. Jeg er opmærksom på, at man ikke kan tvinge skibene til at tage lods om bord, men det er jo sådan set derfor, jeg foreslår, at vi gør det gratis. Jeg er med på, at det vil have visse økonomiske konsekvenser.

På den anden side har jeg hørt utallige gange i de 10 år, jeg har været i Folketinget, at nu skal der også gøres noget ved problemet. Det er der indtil videre ikke blevet, og jeg kan kun sige, at det, ministeren siger her, ikke beroliger mig ret meget. Derfor vil jeg egentlig gentage mit spørgsmål: Tror ministeren ikke, det vil være en rigtig god idé at sørge for at bruge de midler, der nu skal til? Miljøkatastrofen, der vil kunne komme, og som der jo ikke er nogen af os, der ved hvornår kommer, kan jo lure lige om hjørnet.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg vil gerne anholde synspunktet om, at der ikke bliver foretaget noget. Det er sådan, at vi lige netop har fået en anlægslov igennem om-

kring kystradarer. Vi har sidste år sænket priserne på lodsvæsenet med over 4 pct. Der vil blive fremsat en lodslov her til efteråret, som yderligere vil medføre, at det vil blive billigere at påtage lods. Vi har et AIS-system, som er på vej ind. Der er blevet gjort rigtig meget for at forbedre sejladsikkerheden i de indre danske farvande.

Kl. 12.40

Jeg kan garantere hr. Touborg, at vi igen vil rette henvendelse, således at vi internationalt vil arbejde for at få lavet nogle sanktioner mod dem, der ikke følger de her IMO-anbefalinger.

Så vil jeg sige, at jeg ikke har det fulde overblik over, hvad forslaget om gratis lodsning vil koste, men jeg vil sørge for at få fundet de tal frem, og så vil jeg gerne have lov at oversende dem ved en senere lejlighed.

Kristen Touborg (SF):

Ja, det er jo ikke særlig beroligende, det svar, ministeren giver. Venstre har jo ellers et slogan om, at Venstre gør noget ved det. Jeg må konstatere, at det er det stik modsatte, der sker her, at det er en masse pæne ord, en masse udsagn om, at vi da sandelig gør noget. Men sagen er, at der er grundstødning igen og igen og igen, og jeg håber jo ikke, vi kommer i den situation, at vi får en kolossal miljøkatastrofe. Jeg håber, at ministeren tager det hensyn med, når man vurderer forholdene her, for ellers synes jeg, at det er en noget uansvarlig minister, vi har siddende på posten.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Det er således, at vi torsdag aften havde en diskussion her i Folketinget om et beslutningsforslag, som var fremsat af Socialistisk Folkeparti. Under den debat blev der bl.a. gennemgået en del af den 18-punkts-plan, regeringen har fremlagt for at forbedre sejladsikkerheden i de indre danske farvande. Det er bare for at anholde det synspunkt, at der ingenting sker.

Det er således, at vi har ca. 60.000 skibe igennem de indre danske farvande om året, vi har ca. mellem 150 og 200 grundstødninger. Vi er, i gåseøjne, så heldige i Danmark, at når der er en grundstødning, så er det normalt på sandbanker, hvorfor vi endnu ikke har oplevet en miljøkatastrofe.

Jeg må sige til hr. Kristen Touborg, at jeg har fuldstændig den samme opfattelse af, at vi skal gøre alt, hvad der står i vores magt for at undgå en miljøkatastrofe, og det er også derfor, at vi vil rette en fornyet henvendelse til vores partnere i

EU for at få lavet sanktioner mod dem, som ikke følger IMO's anbefalinger om at tage lods ombord, samtidig med vi gør en masse andre ting for at forbedre sejladsikkerheden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 79

Hans Kristian Skibby (DF):

Mit spørgsmål til forsvarsministeren drejer sig om den situation, vi har i forsvaret omkring brugen af de her førerløse fly, Tårnfalken, hvor man jo på forsvarsministerens eget pressemøde i sidste uge blev bekendtgjort med, at man muligvis havde brugt godt 400 mio. kr. på noget, som ender i det rene ingenting, fordi man har nogle fly, som man ikke kan flyve med, og som man ikke kan bruge inden for det danske forsvar.

Spørgsmålet, jeg egentlig så efterfølgende er kommet frem til, er på baggrund af den journalistiske bearbejdning, der efterfølgende har været i dagspressen, hvor man bl.a. i dag kan læse, at nogle af de ting, som står i den redegørelse, vi har fået tilsendt som ordførere, ikke er det samme som det, der gives udtryk for fra producentens side.

Ganske kort: Er det korrekt, som det påstås fra producenten, at lande som Canada, Holland og Sverige ikke har problemer med de fly, som de anvender?

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg kan sige, at der blev taget beslutning om at indkøbe Tårnfalken i 1995, og vi fik den i 1999. Projektet har i hele forløbet haft store tekniske vanskeligheder.

Beslutningen om at foreslå at skrotte Tårnfalken er ud fra betragtningen om, at vi har brugt 425 mio. kr. på Tårnfalken, og vi har ikke nogen garanti for, at den kommer til at flyve, desuagtet at vi skal bruge op til 1 mia. kr. frem til 2014.

Det, der ligger til grund, er de danske erfaringer med teknikken. Det er så bl.a. i rapporten og bl.a. på pressemødet fremgået, hvordan andre lande bruger deres model af Tårnfalken. Svenskerne bruger den ikke operativt, det vil sige, at de ikke har nogen ambitioner om at bruge den i international tjeneste. I forbindelse med forsvarsforliget af 10. juni 2004 besluttede forligskredsen, at de kapaciteter, vi skal have i dansk forsvar, skal kunne bruges internationalt.

Så er der andre lande, som bruger Tårnfalken, bl.a. har Canada haft den med til Afghanistan, hvor man, som det er blevet mig oplyst, da havde en nedstyrtningsfrekvens på fire. Det vil sige, at fire fly blev mistet under den her indsættelse. Men jeg må understrege, at det, der ligger til grund for min anbefaling til forligskredsen, er med baggrund i den rapport, som også er blevet oversendt til hr. Skibby, og det er med baggrund i de tekniske vanskeligheder, som vi har oplevet med den model af Tårnfalken, vi har købt i Danmark.

Kl. 12.45

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil gerne takke for svaret, og det er jo pænt i tråd med det, som blev oplyst på mødet i freddags.

Men det, man også har hæftet sig ved fra producentens side, er jo, at den danske stat og i særdeleshed forsvarsministerens område efter producentens mening ikke har været i stand til at sætte set-uppet op på en korrekt måde. Man har ikke tilgodeset projektet med de nødvendige ressourcer til at opkvalificere, omskole og udanne medarbejdere, og det refereres også fra producentens side, at den danske stat ikke har sendt materiellet tilbage til Frankrig for at få lavet den tilbundsgående service på flyene, der skal til, for at de kan flyve. Derfor kan man vel ikke retfærdigvis sige, at der er problemer med materiellet, når det skyldes, at det ikke er sendt til service.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Det er jo ikke umiddelbart overraskende for mig, at producenten har et andet synspunkt angående leveringerne, end vi som brugere og købere har her i Danmark.

Det er sådan, at driftsomkostningerne ved brugen af dette fly har været dobbelt så store som forudsat fra starten; det er sådan, at der er lang leveringstid på reservedele til flyet, og det er også sådan, at nogle af reservedelene er behæftet med fejl. Men når det er sagt, er der også i rapporten udtrykt kritik af den organisering af brugen af Tårnfalken, som forsvaret havde sat op. Det er selvfølgelig ikke tilfredsstillende, og det er noget, som jeg vil komme tilbage til ved en senere lejlighed, for det må man jo lære af i forsvaret, hvis man skal have et lignende projekt til at køre.

Men jeg er nødt til at sige, at den overordnede grund til, at jeg anbefalede forligskredsen at trække stikket på Tårnfalken ud, er de tekniske problemer og det, at man ikke kunne give mig en garanti for, at flyet kom til at flyve. Frem til 2014 skal jeg stå til ansvar over for skatteborgerne for den ene milliard, det ville koste, og når jeg ikke kan få en garanti for, at flyet kan flyve, kan jeg ikke anbefale at smide gode penge efter dårlige penge.

Hans Kristian Skibby (DF):

Der er jo også en anden facet i denne sag. Det blev først oplyst, at man havde undersøgt, om der var mulighed for et søgsmål med erstatningsansvar over for producenten, og efterfølgende viste det sig, at der ikke var søgt juridisk rådgivning hos kammeradvokaten, men hos forsvarets egne jurister.

Jeg vil gerne spørge forsvarsministeren ganske kort: Når kammeradvokatens redegørelse kommer inden for 4-6 uger, hvilke initiativer vil forsvarsministeren så tage med henblik på at sikre den korrekte placering af ansvaret for denne skandale?

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Det er sådan, at kammeradvokaten vil vurdere, om vi kan søge om erstatning hos producenten, og den vurdering afventer vi.

Det er selvfølgelig sådan, at alle muligheder for at få pengene tilbage til den danske stat og de danske skatteborgere skal selvfølgelig undersøges, og de skal ikke undersøges af forsvaret selv. Det er selvfølgelig en naturlig ting, at det er kammeradvokaten, der skal gøre det, og jeg skal beklage, at jeg sagde på mødet, at kammeradvokaten havde vurderet mulighederne; det var den opfattelse, jeg havde, for det var det, der var blevet bedt om. Men bedre sent end aldrig. Nu får vi kammeradvokatens vurdering, og jeg kan da ligesom hr. Skibby håbe, at vi får nogle penge.

Når vi snakker om ansvarsplaceringen, er det sådan, at jeg har skrevet et brev til Venstres statsrevisor, hvor jeg beder om, at man får undersøgt denne sag til bunds. Jeg vil som politisk ansvarlig chef hermed give det tilsagn, at hele denne sag skal belyses til bunds, så vi kan give en garanti for, at en lignende sag ikke opstår igen, og vi får belyst, hvor der er gjort noget galt, hvis der er gjort noget galt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 80**Per Kaalund (S):**

Det er også i relation til Tårnfalken og forløbet af sagen, og vi er i øvrigt enige i, at projektet beklageligvis må stoppe.

Mit spørgsmål går på forsvarsforliget for perioden 2005-2009, som vi lige har indgået. Her er et begreb, som hedder helstøbte kapaciteter, og det vil sige, at vi skal have de ting, der kan fungere. Jeg erindrer ikke, at der blev nævnt noget om Tårnfalken, tværtimod blev der sat yderligere midler af til projektet for et halvt år siden, nemlig i december 2004, da forliget blev konsolideret.

Mit spørgsmål går på: Ville det have været rimeligt, hvis forsvaret var kommet frem med oplysninger af en helt anden karat om Tårnfalken og dens fremtid eller mangel på samme i forbindelse med forligsforhandlingerne?

Kl. 12.50

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg kan sige til hr. Per Kaalund, at det var ikke mig bekendt, at der var store problemer med Tårnfalken, da vi indgik forliget, og at jeg er fuldstændig enig med hr. Per Kaalund i, at på det pågældende tidspunkt havde det været både nemmest og mest betimeligt for os politikere at træffe den beslutning, vi beklageligvis blev nødt til at træffe i sidste uge.

Men når vi nu får undersøgt sagen, vil det jo vise sig, om der er sket noget yderligere fra det øjeblik, vi indgik forliget, og til vi traf beslutningen i sidste uge. Det var selvfølgelig en svær beslutning for mig at træffe, og der må jo være sket noget, fra vi indgik forsvarsforliget og frem til i fredags. Men det må de nærmere undersøgelser belyse.

Per Kaalund (S):

Tak for svaret, og vi støtter i øvrigt, at Rigsrevisionen får set på hele forløbet med Tårnfalken.

Forsvarsministeren var kort inde på rapporten i et tidligere svar, men jeg vil gerne have det uddybet. I et moderne forsvar indgår der jo mange tanker om værnssællesarbejde, altså at hær, flyvevåben og søværn skal kunne arbejde sammen, og derfor synes jeg, det er lidt nedslående at se, at man i forbindelse med et så stort og meget omkostningsfuldt projekt ikke har formået at etablere et rimelig fornuftigt samarbejde mellem hæren på den ene side og flyvevåbenet på den anden side. Jeg ved ikke, om forsvarsmi-

nisteren har nogle kommentarer til den del af undersøgelsen.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg skal være den første til at beklage, at Hærens Operative Kommando og Flyvertaktisk Kommando ikke har kunnet lave et set-up for Tårnfalken, som har virket optimalt, og det er noget, som både skal og vil blive belyst, så sådanne fejl ikke sker igen.

Når det er sagt, vil jeg også sige til hr. Per Kaalund, at vi jo i forbindelse med det forsvarsforlig, vi lige har indgået, har besluttet at iværksætte forskellige undersøgelser i tiden frem mod næste forsvarsforlig, herunder om den kommandostruktur, vi har i det danske forsvar i dag, er optimal. Her er det klart, at et eksempel som dette her helt sikkert vil indgå som et klassisk eksempel på noget, der ikke har virket. Arbejdet vil blive sat i gang som lovet, og når der foreligger en endelig rapport, vil jeg selvfølgelig fremlægge den for forligskredsen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 81**Pia Kristensen (DF):**

Jeg er meget glad for, at socialministeren er i spørgetimen i dag, for så kan vi nemlig få drøftet hjemmehjælpsområdet.

Til trods for at vi fra Folketingets side afsætter mange ekstra midler på finansloven til at løfte hele hjemmehjælpsområdet, så der kommer en bedre kvalitet og et højere serviceniveau, ser vi desværre, at det i mange kommuner går den modsatte vej, og det bekymrer os meget. Den sidste kritik af hjemmehjælpen kunne vi læse i en artikel i Jyllands-Posten den 3. juni, hvoraf det fremgår, at syv af landets kommuner kun tilbyder rengøringshjælp hver tredje uge til de ældre medborgere. Vi synes selvfølgelig i Dansk Folkeparti, at det er et uacceptabelt serviceniveau, og det må der altså ændres på.

Vi er også bekymrede over, at statsamtterne faktisk godkender proceduren med hjemmehjælp kun hver tredje uge. Vi mener ikke, at lovgivningen overholdes, vi vil sætte spørgsmålstegn ved det, for det fremgår faktisk meget klart og tydeligt af serviceloven, at tildeling af hjemmehjælp skal foregå efter en konkret, individuel vurdering, og at den ældres behov skal dækkes. Jeg vil spørge socialministeren, om hun ikke er

enig med mig i, at et behov ikke er dækket, når man kun kan give rengøringshjælp hver tredje uge til et ældre menneske.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er korrekt, at tilsynsrådet har afgjort, at et tilbud om rengøring hver tredje uge ikke nødvendigvis er i strid med serviceloven, og at man skal køre en sag i de sociale nævn, hvis man er utilfreds med den individuelle afgørelse af, om borgeren har fået visiteret den hjælp, som borgeren har brug for.

Jeg vil gerne understrege, at det er afgørende for mig i forbindelse med eksempelvis hjemmehjælpen, at der altid bliver foretaget en konkret og individuel vurdering af, hvad borgeren har brug for. Her er det jo, som spørgeren også refererer til, interessant at konstatere, at der faktisk i dag er 264 kommuner, der har et serviceniveau med rengøringshjælp hver anden uge eller endda et højere serviceniveau. Det er jo sådan i dag, at kommunerne skal gøre klart rede for, hvad man kan forvente, og hvordan serviceniveauet i kommunen er; det skal være synligt for kommunens borgere.

Kl. 12.55

Endelig vil jeg sige, at Holstebro Kommune er en af de kommuner, som er blevet undersøgt af tilsynsmyndighederne. Jeg kan forstå, at der har været en lokal debat om, hvad et rimeligt serviceniveau er, og det har betydet, at man nu har ændret proceduren i Holstebro og tilbyder rengøring hver anden uge. Men mon ikke det bliver et tema, der bliver sat på dagsordenen i kommunerne forud for kommunevalget? Det er jo sådan, at afgørelsen af, hvad man egentlig synes er ret og rimeligt, ligger i kommunerne og hører under det kommunale selvstyre.

Pia Kristensen (DF):

Det er korrekt, når socialministeren siger, at vi har de sociale nævn, som man kan klage til, men jeg synes bare, det er forkert, at det kan ske. Nu kan jeg forstå, at Holstebro Kommune har ændret praksis, og det er jo kun glædeligt, men vi har stadig seks kommuner, som ikke gør det godt nok, og mit spørgsmål til socialministeren er: Hvad vil ministeren gøre? Agter ministeren at gribe ind over for de kommuner, der kun tilbyder en så ringe hjælp til de ældre, når det drejer sig om rengøring?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil holde nøje øje med, hvad der nu sker i kommunerne, og hvilke beslutninger man måtte træffe, bl.a. under henvisning til den afgørelse, der nu er kommet fra tilsynsmyndighederne. Men jeg tror, at emnet vil blive sat på dagsordenen i kommunerne, og at det ikke mindst vil blive diskuteret, hvilken hjemmehjælp man skal tilbyde.

Den undersøgelse, jeg refererede til, blev foretaget af Ældre Sagen i januar måned. Status dengang var, at syv kommuner havde et serviceniveau med hjælp hver tredje uge, og jeg er sikker på, at diskussionen vil blusse op i de kommuner, og at borgerne vil spørge de lokale kandidater til kommunalbestyrelsen, om de synes, det er rimeligt. Men som sagt: Jeg vil nøje følge udviklingen og se på, hvilke afgørelser man træffer i kommunerne.

Pia Kristensen (DF):

Det er fint nok, at socialministeren vil holde øje med kommunerne, men det er jo bare sådan, at vi har nogle problemer her og nu, og i hvert fald er vi i Dansk Folkeparti indstillet på, at de problemer skal løses. Det skal ikke være et langtidsprojekt.

Så siger socialministeren, at hun tror, at kommunerne vil begynde at ændre praksis i forbindelse med det forestående kommunalvalg, for så skal politikerne jo være populære. Men vi vil ikke tro i vores parti. Vi vil vide, vi vil handle, og vi vil spørge ministeren, om ministeren ikke mener, at det er et skråplan, når seks kommuner nu kun tilbyder rengøring hver tredje uge. Er det ikke en tendens, der kan brede sig til flere kommuner, fordi det nu er lovligt at gøre det, og vil ministeren gøre noget konkret her og nu?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Som nævnt vil jeg følge op på, hvad der nu sker i kommunerne, og hvilke beslutninger der bliver truffet, og jeg vil gerne understrege, at vi har stillet krav om, at kommunerne skal redegøre for deres serviceniveau, og at det skal være tilgængeligt for borgerne.

Der er al mulig grund til, at man lokalt tager en drøftelse af, hvad et rimeligt serviceniveau er. Vi står over for valg til kommunalbestyrelserne, og en række ældreråd skal også nyvælges, så der er mange muligheder for at tage denne diskussion om, hvad der er rimeligt. Her vil jeg gerne sige om nogle af de forslag, der har været fremme i debatten, at jeg f.eks. ikke er tilhænger

af at gribe til nogle minimumsstandarder på området, for jeg er bekymret for, at det ender med at blive til maksimumsstandarder og i virkeligheden vil indebære, at man sætter den individuelle vurdering af behovet over styr.

Jeg synes, det er vigtigt at se på, hvad der sker i kommunerne, men jeg mener ikke, at vi på nuværende tidspunkt har belæg for at sige, at det kan være en tendens, der vil brede sig, måske snarere tværtom. Der er nemlig fokus på området, og der er klare meldinger om, hvad man synes er rimeligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 82

René Skau Björnsson (S):

Jeg kan forstå, at ministeren fralægger sig ethvert ansvar i denne sag, når hun siger, at det må kommunerne løse. At der er ældre, der kun får bad hver anden uge og kun får gjort rent hver tredje uge, er kommunernes problem, også selv om antallet af kommuner, hvor det sker, har været stigende det sidste par år.

Jeg har meget svært ved at forstå, hvorfor ministeren ikke tager det alvorligt og ikke skrider til handling og siger: Det her kan vi ikke acceptere. Vi kan ikke være bekendt, at der er ældre i dette land, der kun får gjort rent hver tredje uge. Hvorfor skrider ministeren ikke til handling?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg tror allerede, jeg har redegjort for, hvorfor jeg er imod minimumsstandarder, som jeg kan forstå, at hr. René Skau Björnsson nu gør sig til talsmand for.

Kl. 13.00

Jeg mener ikke, at hr. René Skau Björnsson har belæg for at sige, at kommunernes serviceniveau skrider. Sagen er, at 264 kommuner har et serviceniveau med hjælp hver anden uge eller oftere. Der er altså tale om seks-syv kommuner, og et konkret eksempel, Holstebro Kommune, har ændret sit niveau fra hver tredje til hver anden uge. Så man forholder sig altså til serviceniveauet rundtomkring i kommunerne.

Som jeg var inde på tidligere, er jeg ikke tilhænger af minimumsstandarder, fordi vi risikerer at sætte det konkrete individuelle skøn over styr, så en minimumsstandard i virkeligheden ender med at blive en maksimumsstandard. Jeg kan forstå, at Socialdemokratiet har ændret poli-

tik på området og nu vil praktisere den linje, men jeg skal bare sige, at det er ikke regeringens politik.

René Skau Björnsson (S):

I Socialdemokratiet har vi ikke ændret politik på området. Vi sagde meget klart i valgkampen i år, at vi mente, der nu var behov for at stille et krav til kommunerne om, at man mindst skal have gjort rent hver 14. dag og som minimum skal i bad en gang om ugen, selv om det også efter min mening kan være for lidt. Men jeg kan forstå, at ministeren ikke synes, det er for lidt.

Ministerens synes, det er helt acceptabelt, at seks-syv kommuner her i landet kun tilbyder rengøringshjælp 1 time hver tredje uge. Jeg mener, det er uanstændigt, og derfor er jeg meget forbløffet over, at ministeren ikke vil tage nogen initiativer og være imødekommende over for et tilsyneladende flertal i Folketinget, nemlig Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne, der siger, at et eller andet skal der gøres. Vi er kommet med nogle bud, men ministeren kommer ikke med nogen bud.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg er nødt til at bede om lidt mere ro i salen, så socialministeren kan trænge igennem.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg skal gerne understrege over for hr. René Skau Björnsson, at jeg ikke ser noget tilsyneladende flertal for minimumsstandarder. Jeg forstår, at det er nogle meldinger og et spor, som Socialdemokratiet er kommet med og gerne vil ind på, men jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at de ældre har krav på en konkret og individuel vurdering, så man altid tager udgangspunkt i, hvad den ældres behov er, og tilrettelægger hjælpen derefter.

Det undrer mig også, at alene på baggrund af, at situationen er, som den er i seks-syv kommuner, kræver Socialdemokratiet tilsyneladende, at vi fuldstændig skal gøre op med, at her har vi altså et ansvarsområde, hvor det er kommunalbestyrelserne, der fastlægger serviceniveauet og skal sørge for at gøre det synligt – altså et emne, der i den grad er genstand for lokal debat. Men jeg kan forstå, at fordi der er seks-syv kommuner, der ikke har et højere serviceniveau end det, der er gældende i dag, vil Socialdemokratiet altså fuldstændig forlade den hidtidige kurs på området.

René Skau Björnsson (S):

Ja, vi synes, det er en uanstændig behandling, også selv om det kun drejer sig om seks-syv kommuner, for vi kan jo se, at det er en stigende tendens, fordi flere og flere kommuner skal spare. Der er lige kommet en rapport fra Kommunernes Landsforening, der siger, at 20 pct. af kommunerne har besluttet at skære i udgifterne på området i år og skal skære yderligere næste år.

Det er en uanstændig behandling af vore ældre, når de kun kan få bad hver tredje uge, og jeg vil gerne til slut spørge ministeren: Vil hun selv acceptere rengøring hver tredje uge i sit hjem, som mange af vore ældre bliver udsat for i disse år?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg tror, vi alle sammen ønsker mest mulig rengøring.

Nu er jeg i den situation, at jeg heldigvis kan gøre det selv, men her taler vi altså om borgere, som er afhængige af hjælp fra det offentlige, og så finder jeg det afgørende, at man ser på, hvad det er, den enkelte ældre har brug for hjælp til, og visiterer hjælpen i forhold til det og ikke efter nogle minimumsstandarder, som Socialdemokratiet plæderer for.

Jeg synes, at eksemplet i Holstebro, hvor man fik en lokal debat om serviceniveauet, er et godt eksempel på, at det lokale demokrati fungerer. Her har en kommune rent faktisk på grund af en lokal diskussion om, hvad man synes er rimeligt, ændret sin service fra at give rengøring hver tredje uge til hver anden uge. Men jeg kan altså forstå, at den form for lokaldemokrati respekterer Socialdemokratiet ikke.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 12 [afstemning]:**Forespørgsel til udenrigsministeren og udviklingsministeren [om de danske prioriteter for FN's statuskonference].**

Af Troels Lund Poulsen (V), Jeppe Kofod (S), Søren Espersen (DF), Pia Christmas-Møller (KF), Margrethe Vestager (RV), Steen Gade (SF), Rune Lund (EL) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 5/4 2005. Fremme af forespørgslen vedtaget 13/4 2005. Første del af forespørgslen (forhandlingen) foretaget 2/6 2005. Forslag til vedtagelse nr. V 32 af Pia Larsen (V), Jeppe Kofod (S), Søren Espersen (DF), Pia Christmas-Møller (KF), Margrethe Vestager (RV) og Steen Gade (SF). Forslag til vedtagelse nr. V 33 af Rune Lund (EL)).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Forhandlingen er sluttet, og vi går derfor straks til afstemning.

Kl. 13.05

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 32 af Pia Larsen (V), Jeppe Kofod (S), Søren Espersen (DF), Pia Christmas-Møller (KF), Margrethe Vestager (RV) og Steen Gade (SF) (*se side 3830*) vedtoges med 109 stemmer (V, S, DF, KF, RV og SF) mod 3 (EL).

Hermed var følgende forslag bortfaldet: Forslag til vedtagelse nr. V 33 af Rune Lund (EL) (*se side 3831*).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 13 [afstemning]:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om at styrke og reformere FN].

Af Troels Lund Poulsen (V), Jeppe Kofod (S), Søren Espersen (DF), Pia Christmas-Møller (KF), Margrethe Vestager (RV), Steen Gade (SF), Rune Lund (EL) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 5/4 2005. Fremme af forespørgslen vedtaget 13/4 2005. Første del af forespørgslen (forhandlingen) foretaget 2/6 2005. Forslag til vedtagelse nr. V 35 af Troels Lund Poulsen (V), Søren Espersen (DF) og Pia Christmas-Møller (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 36 af Rune Lund (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 37 af Jeppe Kofod (S), Margrethe Vestager (RV) og Steen Gade (SF)).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Forhandlingen er sluttet, og vi går derfor straks til afstemning.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 35 af Troels Lund Poulsen (V), Søren Espersen (DF) og Pia Christmas-Møller (KF) (*se side 3865*) vedtoges med 61 stemmer (V, DF og KF) mod 52 (S, RV, SF og EL).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 36 af Rune Lund (EL) (*se side 3871*).

Forslag til vedtagelse nr. V 37 af Jeppe Kofod (S), Margrethe Vestager (RV) og Steen Gade (SF) (*se side 3876*).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 143: Forslag til lov om ændring af lov om havne. (Skibsrelaterede hjælpejenester).

Af transport- og energiministeren (Flemming Hansen).

(Fremsat 6/4 2005. Første behandling 19/4 2005. Betænkning 26/5 2005. Anden behandling 2/6 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 113 stemmer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 85: Forslag til lov om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om Elsparefonden og lov om fremme af energi- og vandbesparelser i bygninger. (Konsekvensrettelser som følge af kommunalreformen).

Af trafik- og energiministeren (Flemming Hansen).

(Fremsat 24/2 2005. Første behandling 17/3 2005. Betænkning 25/5 2005. Anden behandling 2/6 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.